

Redacțiunea, Administrațiunea
și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Brevetele nefrancați nu se primesc.
Manuscrisurile nu se returnează.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Inserate mai primesc în Viena
R. Moss, Haasenstein & Vogler (Otto
Maas), H. Schalek, Alois Herndl, M.
Duka, A. Oppelt, J. Donnerberg; în
Budapesta: A. V. Goldberger, Eck-
stein Bernat; în Frankfurt: G. L.
Dunke; în Hamburg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o serie
pe un an 60 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU IV.

„Gazeta” este în fă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 2 fl., pe șase luni
1 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiul
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Unu exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atâtă abonamen-
tele câtă și inserțiunile suntă
a se plăti înainte.

Nr. 157.

Brașov, Joi, 16 (28) Iulie

1892.

Cum se introduce „împăciuirea”.

Brașov, 15 Iulie v.

Mulți dintre cetitorii noștri își vor aduce aminte, că pe timpul așa numitei „proclamațiuni irredentiste”, în toamna anului 1885, era mare fierbere în țară, der nu între Români, ci între Maghiari, cari se foloséu de acest prilegiu spre a suspiționa și a calumnia pe Români, declarându-i de răsvrători, trădători de patriă, dinamitarți ș. a. și născocind totu felul de bazaconii asupra pretinșelor lor conjurațiuni secrete.

Pe atunci se vorbea multă de trimiterea de trupe în Ardél. În urma acestor faime organul guvernului, „Nemzet”, s'a vădută constrinsă a da unele esplicări. Elă dicea, că în unele comitate ale Ardélului s'a arătat ore-care iritațiune; unii agitatori au făcută adecă încercarea de-a întăriți populațiunea română. Guvernul și autoritățile locale au găsită necesară să ia unele măsuri, întărindă mai ales pichetele de gendarmieră în acele ținuturi și trimițendă trupe în munții apusenți.

„Nemzet” a terminat cu următoarele caracteristice cuvinte: „Deși atitudinea corectă a Românilor nu dă pricină la nici o îngrijire, totuși guvernul țină de imperiosă a preveni prin aceste măsuri ori ce încercare posibilă.”

Și astădi guvernul unguresc crede de lipsă a lua măsuri analoge împotriva Românilor, sub cuvântă, că voesce să prevină ori ce încercare răsvrătitoare, deși trebuie să fi convinsă de corecta atitudine a Românilor din toate părțile.

Acum, ca și la 1885, măsurile autorităților unguresci suntă provocate de curentul șovinist maghiar, care vré cu ori ce preț

să-și creeze unu titlu pentru nouă prigoniri în contra Românilor.

Ceea ce ni-se scrie din Munții Apusenți și din comitatul Hunedórei, ne dovedesce, până la care gradă a ajunsă pofta de persecuțiune și câtă de inventioși îi face ea pe micii tirani de prin comitate.

Ori doră nu este o viuă dovadă pentru acésta apelul viceșpanului comitatului Hunedórei așiată pe zidurile orașului Deva, în care vorbesce despre adunări secrete ale Românilor fără a pute motiva cu nimică acésta afirmare? Nu este o viuă dovadă faptulă, că persoane private, cari călătoresc în afacerile lor, suntă trase cu intențiune în țesătura infamelelor uneltiri ale agitatorilor maghiari, îndreptate în contra întregului popor română?

Der ce se mai dicem, când înșiși șoviniștii dela „Pester Lloyd” găsescă că mergă pré departe în vâpăiați „patrioți” unguři și pressa maghiară, când își îndreptăză ura în contra întregului element românesc.

Pe lângă pofta de prigonire înșe și pe lângă ura cea mare ce o nutrescă adversarii noștri față cu poporul română, mai este și sistemul de terorizare, care aștată focul zelului estraordinar ală autorităților unguresci în lăura de măsuri contra Românilor. Numai ca să se terorizeze poporul, se trimite miliția la Bradă, Baia de Crișă etc. și în sensul acesta se dau și faimósele instrucțiuni gendarmilor.

Eată cum se introduce acțiunea pentru restabilirea buneii înțelegeri între Români și Maghiari, despre care face amintire nu numai comunicatul din Bucuresci ală ȋiarului vienesă „Die Presse”, ci și semioficiosul unguři dela „Pester Lloyd”.

Frumóse prospecte de „împăciuire”! Decă lucrurile vor merge totu așa, Dumneđu scie unde vomă ajunge.

CRONICA POLITICĂ.

— 15 (27) Iulie.

ȋiarul „Parlamentăr” din Viena, vorbindă despre echilibrul europeană dice între altele, că nu se pôte sci, decă acésta echilibru va rămână stabilă. Schimbări în politica esternă se pôte face în ori ce timp. Numita fóiă dice, că Germania s'a încercată în totdeuna să fiă amioă cu Rusia, apoi continuă astfel:

A doua putere, care se află în tripla alianță, este Austro-Ungaria, unde politica internă este dictată de cea esternă. Mai întâi s'a înființat tripla alianță în interesul Germaniei, care voia să-și asigure succesele dobândite în trei răsbóie și avea lipsă de odihnă, pentru ca instituțiunile ei nou create să se pótă consolida; dela dimisionarea lui Bismarck se pare înșe, că punctul de gravitațiune ală triplei alianțe s'a strămutat în Austro-Ungaria, deorece Germania a fostă înțelă cu politica de interese din Peninsula balcanică a Austro-Ungariei. Instrăinarea între Germania și Rusia, alianța franco-rusă au adusă cu sine strinsa alipire a Germaniei de Austro-Ungaria și diplomația austro-ungară nu putea să nu folosescă acésta momentă, spre a câștiga tripla alianță pentru interesele speciale ale Austro-Ungariei. Viena și nu Berlinul este astădi centrul, unde se împreună toate firele politice triplei alianțe; politica lui Kalnoky și nu a lui Caprivi este astădi datătoare de tonă pentru atitudinea triplei alianțe, pentru pozițiunea și misiunea ei în cel mai apropiat viitor. Intemplări și accidente în interiorul Austro-Ungariei deocamdată abia pótă avé vre o influință asupra schimbării politicei esterne, pentru-că Slavii, grația legilor electorale, pară a fi cu totul esoluși din parlament; ei nu pótă deci sparge alianța triplă susținută de Germani, Poloni și Maghiari

și fiindă Rusia oficială și neoficială privesce rece sórtea Slavilor din Austro-Ungaria, totu astfel și România neoficială numai, spriginesce pe Români din Ungaria și Transilvania în memoriile loră adresate Europei în contra prigonirilor maghiare. După aceea „Parlamentăr” dice, că călcăiul lui Achile este Italia, care stă forțe rău în privința financiară, apoi încheie dicendă, că: periculul de răsbóiu zace în însăși națiunile, în raporturile lor politice, naționale și sociale economice; revoluțiunile interne au prăbușit multe state în răsbóie esterne; recomandă în deosebi, ca monarhia austro-ungară să încheie pace cu popórele sale.

Foile franceze aprobă hotărârea guvernului, ca escadra franceză să salute pe regele Umberto în golful din Genua. Clemenceau aruncă în ȋiarul său „Justice” o privire retro-spectivă asupra politicei de intrigă a lui Crispi, care a făcută atâtea neajunsuri în raporturile Francei cu Italia. Crispi adecă s'a opusă, ca escadra franceză acum căți-va ani să salute pe regele Umberto, care se afla în La-Spezia. Clemenceau aprobă dispozițiunea guvernului de a saluta pe regele Italiei în golful Genua.

Din Londra se telegrafieză, că prin cercurile politice de acolo se vorbesce, că Gladstone în urma sfaturilor amicilor săi politici va păstra numai demnitătea de pair și, ca primul lord ală tesaurului, să devină conducător ală casei de sus, pe când Harcourt ca cancelar ală tesaurului va conduce oasa de jos.

Foile rusesci anunță, că emirul din Affganistan, care până acum era timbrat ca uneltă a politicei englese din Asia mică, acum nu mai ascultă de Englesi. Vice-regele Indiei a trimis emirului ore-cari dispozițiuni, în urma cărora emirul avea să ia măsuri în contra unor seminții afgane, și cu deosebire în contra Azarilor. Emirul răspunde energic

„FOLETONULŪ GAZ. TRANS.”

Invinsă de două ori.

Novelă de Volumia Belle.

— „Poftiți, dómna mea?”

— „Rămâi cu mine Jeanette! Mă temă singură. — Cum urlă vântul! Cu ce vehemență bate plóia în geamurile ferestrelor!”

— „Intr'adeveră” — ȋise cameriera Jeanette, — „noptea e gróznică!” După o mică pauză continuă: — „Nu e bine, că sunteți așa singură, dómna mea. Bogăția castelului „Gloria” se cunoșce bine în totă împrejurimea, ș'unu astfel de timp ar fi ocaziune favorabilă pentru ómeni lacomi. ȋeu, unu stăpân în casă ar fi forțe la loc! Erte Dumneđu pe răposatulă, domnulă colonelă, — i-ați fostă soția credincioasă, l'ați jelit cum se cade, ș'acum cu atâtă mai vértosă meritați fericierea.”

Stăpâna frumósă, oftândă adencă tăcu. Spriginită ușor de cămină asculta cu ochii închiși, cum urlă furtuna ce crescea totu mai tare, totu mai înspăimântător! Melodiile îngrozitoare ale vên-

tului, cu gémutulă stejarilor și ală fagiloră din părău și cu șgomotulă ploiei formau unu concertă, ce și ingheța sângele în vine.

— „Domnulă colonelă” reluă Jeanette cuvântulă „era altcum cmă bună, puțină aspru. Etatea înaintată ilă făcu înșe cam pedantă, pôte chiar egoistă. Sermană, dómna mea. Erați mai multă închisă aici la țară, pe când alte cocóne tinere își petreceau și se veseleau prin oraș, la băi și-n călătorii. Resolvați-vé celă puțină acum, de a părăsi singurătatea acésta și a petrece iérna în frumósulă oraș B.”

D-na Alexandrina, véduva colonelului Marină, se puse pe gânduri... Avea dreptă Jeanette... Rémase orfană în etate forțe fragedă; colonelulă Marină, fiindcă îi era rudeniă și tutoră, o duse într'unu pensionat de călugărițe, unde petreou până la etatea de 17 ani.

Liniștea mănăstirei era bine potrivă a desvolta simțirile delicate ale fetiței, care poseda strălucitoare călități spirituale și fizice.

Lumea n'o cunoscea decătu din descrierile sorei Pancația, care, ȋeu, n'o

lăuda, și din narațiunile conscolărițeloră sale. Aceste erau fermecate de viéta „din lume”, unde nu se pörtă uniforme urite sure, ci rochii frumóse; unde se ride, se jócă multă, și feteloră, în loc de dojenă, li-se spune totu lucruri plăcute.

Dorulă de-a privi în viéta acésta minunată i-se implini, când o amioă a ei, Maria Petrescu, o luase cu sine, spre a petrece o vacanță la țară, în casa loră din S.

Ah, acolo în parculă grandiosă, abia străbătută de rațele sórelui, pentru prima óră i-s'a vorbită de-unu ténéră cu ochii plini de foc, — că este iubită... Liliaculă înflorită de lângă ei eshala parfumă îmbătător; printre crengi oanta priveghitórele și frunzele arboriloră se le-găneau încetă pe brațele drăgostóse ale vântului móle de primăveră... În inima ei éráși era o lume de ferice! Cum au fostă să se sfirșescă tóte!... — „O, Dómne!”

Jeanette, care adormise pe jumătate la eslamarea acésta durerósă, iute își veni în ori și privi cam surprinsă la stăpâna-sa. Dómna Marină se plimba repede prin odaia spațioasă. Lumina rară

cădea din când în când pe minunatulă ei pără brună roșietică și-i lumina trăsăturile nobile ale feței, acum atâtă de agitată!

— „Poți merge Jeanette!” — ȋise după câtu timp. — „Védă, că viscolulă s'a mai calmată”. Apoi adause o'unu zimbet tristă: „Ai dreptate Jeanette, singurătatea nu folosesc. — Peste două săptămâni plecăm la B.”

Suvenirile odată deșteptate nu-ți dau couréndă pace. Mieđulă nopții trecuse bi-nișor și Alexandrina, séu cum o numeau scurtat, Zina, încă totu veghia. Părea ca și cum furtuna din natură s'ar fi retras în inima ei.

Intre altele îi reapără viu și momentulă când colonelulă în gală mare îi ceră mâna scurtă și precisă, aproape în formă de comandă, și cum erupse la refusulă ei în cuvintele infuriate: „Ce, nu vei fi soția mea? Voi să șoiu pentru ce?! Ore nu-ți pótă eu oferi tóte avantajile unei căsătorii strălucite: rang, avere?? Te-am crescută din copilăria și acum, când ceră unica recompensă de-a e puté ferici și mai multă, primescă dela tine unu refus! Ești o ingrată!”

vice-regelui, că el nu va mai suferi a-mestecul străin în afacerile interne ale Atganistanului. Emirul amenință chiar cu declararea „răsboiului sfânt”. Acest fapt va provoca mari încurcături lordului Salisbury.

Cestiunea română și pressa italiană.

Diarul italian „Corriere Della Sera”, din Milano, publică sub titlul „Românii și Maghiarii”, următorul articol:

Lupta între naționalități este istoria de toate zilele în monarchia austro-ungară, și pe când dincoace de Laita sunt Boemii și Italienii, care se-i agite în contra elementului nemțesc, dincolo de acest riu sunt Croații și Românii, cari se plâng în contra subjugării în care se găsesc față cu Ungurii.

Mai cu seamă Românii din Transilvania, cari în secolii trecuți au ținut tot deuna cu credința la casa Habsburgilor, sunt foarte nemulțumiți și protestă cu toată energia contra Maghiarilor, dela cari depind în virtutea pactului dela 1867, prin care au fost unite în persoana lui Franciscu Iosif, cele două corone ale Austriei și Ungariei. Maghiarii au desființat vechile privilegii ale Românilor, le-au confiscat pământurile, le-au suprimat diarele, întrebunțară într-un cuvânt o mulțime de asupriți în contra elementului român, care a fost cu desăvârșire exclus de carierele publice, din ministere și din administrațiunile județenești și comunale.

Ceea-ce supără pe Românii, în special, este neegalitatea în drepturile electorale. Maghiarii auți se bucură aproape de sufragiul universal, dintre Români însă nu au dreptul de cătu aceia, ce plătesc o contribuțiune de 25 fl., ceea-ce este mai presus de puterile a 9 decimi din populațiune, care de altminterea este destul de săracă și n'are prin urmare cum să fi reprezentată în parlamentul unguresc.

De aci s'a iscat o agitațiune viă și constantă printre Români, cari în desperare de a găsi dreptate în fața stăpânilor lor din Budapesta, se adresează drept la Coronă pentru a li se face dreptate. În acest scop, ei trimiseră la Viena o deputațiune numărösă, care însă n'a fost primită, obiectându-se, că la Viena e reședința împăratului Austriei, și că ca atare nu pöte să răspundă decât în Budapesta. Ei așteptară atunci serbările jubileului și presentară din nou plângerile lor (?) M. Sale Franciscu Iosif. Acesta însă, pentru a nu supăra pe Maghiari, răspuse și la Pesta într-un mod tot așa de evasiv ca și la Viena.

De atunci în coce aspirațiunile Românilor au luat o altă cale și-și adu-

seră aminte de frații lor de dincolo de Carpați, cari se adăpostesc sub sceptrul regelui Carol de Hohenzolern.

În urma acesta studenții din București trimiseră o telegramă Regelui Carol, rugându-l să intervie în favoarea fraților din Transilvania, și puseră în totu regatul român în mișcare meetin-guri de protestare în contra Maghiarilor.

Acestea esplică desordinele, cari s'au întâmplat în aceste zile în Arad, oraș unguresc aproape de hotarele Transilvaniei.

SCRILE ȚILEI.

[— 15 (27) Iulie.

Memorandul. Ni-se comunică din Sibiu: Memorandul român s'a trimis comitetului din Sibiu de către guvernul unguresc. Alaltăieri, 13 (25) Iulie, viceșpanul comitatului Sibiu l'a predat președintelui comitetului Dr. I. Rațiu, dimpreună cu rezoluțiunea guvernului.

—x—

Huiduirea limbei române la gimnasiul de stat din Sibiu. Se scie, că între toate gimnasiile unguresci din Transilvania și Ungaria, mai numai gimnasiul de stat din Arad și cel din Sibiu au mai rămas, la cari limba românească a mai putut fi tolerată până în zilele de azi. Cătu pentru gimnasiul de stat din Arad scim, că la dorința jidanilor dela „Arad és Vidéke”, s'au și început uneltirile pentru huiduirea limbei române, care e amenințată de a fi eliminată dintre obiectele de propunere. Asemenea sorte s'a croit acum catedrei de limba română dela gimnasiul de stat din Sibiu, în privința căreia ni-se comunică următoarele: „D-lu protopopu I. V. Rusu, fost 30 de ani profesor de limba română la gimnasiul de stat din Sibiu, este delăturat din postul acesta fără nici o escontentare, pe motiv, că nu mai este capabil de a propune (sic!). Interesant este, că rescriptul ministerial este datat din 1891, înștiințarea direcțională pörtă data din 21 Martie a. c., și ziua imanuării 14 Maiu. Probabil, că nu le convenia, ca limba română să se propună totu în limba română și de aceea în același act este designat succesorul în persona unui străin, a profesorului N. Putnok. E de însemnat, că numărul elevilor români la acest gimnasiu este de 160 și formeză majoritatea tuturor elevilor. În timpul din urmă intrigile în contra limbei române au mers așa de parte, încatu elevii români, seduși de profesorii lor, scriau acasă la părinți să ceară dispensarea lor dela învățarea limbei române, pe motiv, că sunt ocupați în de-ajuns cu celelalte studii.” — Ne putem închipui așa-dără, ce va fi

în viitor, când limba română va fi propusă, se mai bine ăsu batjocorită de un adversar altă acestei limbi. Sigur, că profesorii unguři nu vor mai ave motiv de-a intriga pentru dispensarea tinerilor români dela „învățarea” limbei lor materne, dăr e întrebare acum, dacă părinții români vor pute suferi, ca fiii lor să asiste la batjocorirea limbei noastre materne din partea unui străin? Înlocuirea profesorului român cu un Maghiar este pentru noi egală cu stergerea catedrei de limba română, decât nu cevaș mai mult. Am dori să scim așa-dără, ce pași s'au întreprins din partea celorlți chiamați ai noștri în contra acestei noue volnicii?

—x—

Conferența interparlamentară pentru arbitragiu și pace, care în anul trecut a intrunit 150 membri din 17 parlamente europene, se va deschide în vëra acăta la Berna în ziua de 28 Augustu n. c. La acăta conferență vor lua parte vre-o 22 deputați din parlamentul din Viena, între cari mai mulți deputați tineri Cehi. Asemenea vor lua parte și numeroși deputați și senatori români.

—x—

Esamenul de calificațiune pentru grădinile de copii. Școala froebeliană, înființată de biserica Sf. Nicolae din Brașov (Scheiu) și condusă de d-șora Augusta Glodariu, începe a și arăta din ce în ce mai mult însemnătatea sa, începe a da dovezi totu mai mult de folosele, ce le pöte aduce publicului nostru românesc. S'a raportat în numerii trecuți despre esamenul plin de succes dat cu elevii acestei școle în 29 Iunie v. Astăzi avem a înregistra o nouă dovadă despre valoarea instituțiunei, de care e vorba. Sâmbătă în 11 ale lunii curente s'a ținut în preșența Rv. Sale părintelui protopopu Ioan Petricu, a d-lui inspector școlar și cons. reg. Koós Ferencz, a comisiunei parohiale și a unui public destul de numărös, compus din dame și bărbați, esamenul teoretic și practic a trei practicante pentru postul de conducătoare de grădină de copii, pregătite spre acest scop de d-șora A. Glodariu. Numele acestor trei practicante sunt: Elena Cranja, Elena Șurariu și Marina Nau, tus-trele fiice de învățatori din comune din apropierea Brașovului. Aceste trei d-șore, cari voescu a se aplica ca conducătoare de grădină de copii în comunele natale ale dânelor, au practisat în decurs de 6 luni în școala froebeliană din Brașov sub conducerea d-șorei Glodariu și au obținut voiă, conform legii, a se supune la esamenul de calificațiune. Atătu rezultatul esamenului teoretic, care s'a făcut în limba română și maghiară, cătu și a celui practic, a fost cătu se pöte

de mulțamitor. În urma acestui esamen, d-lu inspector școlar a promis că va recomanda pe cele trei candidate ministrului de culte pentru a fi recunoscute ca conducătoare de grădină de copii. Iată așa-dără, că școala froebeliană a s-tului Nicolae pöte servi ca o pepinieră pentru prepararea personalului de lipsă pentru grădinile noastre de copii. Luorul acăta este cu atătu mai îmbucurător, de öre-ce pregătirea, despre care e vorba, este împreunată cu spese atătu de puține, încatu le pöte suporta cu ușurință ori-care familie. — Cu 11 l. c. s'a început totodată vacanța la grădina de copii din Brașov și acăta vacanță va dura până la 1 Septemvrie.

—x—

Felicitări lui Gladstone. Reuniunea țiarștilor sërbi din Belgrad a trimis o telegramă de felicitare marelui bărbat de stat engles, Gladstone.

—x—

Vasvary și „Valachii”. Lui „Magyar Hirlap” ărași i se comunică din Clușiu o minciună din corne. Într'o telegramă, isvodită din acătu focular alt minciunilor, se dice anume: „Valachii ațiați de preoții lor au răsturnat și nimioit monumentul dela Marișel alt eroului pentru libertate, Vasváry Pál”. Nici însă și foia ungurescă nu vră să credă în acăta nădrăvănă minciună, dicend, că „numai rublele rusesci ar pută să ducă fanatismul valach până la un asemenea grad.” — Nu cumva lăcomia la ruble rusesci îl face pe „Magyar Hirlap” să iudieze pe „Valachi”?

—x—

Minciuni obraznice. „Budapesti Hir-lap” dela 26 Iulie n. pramesce din Deșiu următoarele minciuni obraznice și infame: „Purtarea Valahilor față cu Maghiarii este rezervată și prin comitat se lășesc mereu suri de teröre. Dănuți a-decă se șoptea, că se pregătesce o revoluți valahă, la care se va da semn prin aprinderea Abrudului (sic!) și Beciului. Cumă autoritățile n'au luat lucrul de glumă o dovedesce împrejurarea, că atunci, când se colporta șirea ou revoluți, honveđii din Deșiu steteau gata, și în depoul căilor ferate din valea Someșului, locomotiva sta gata, ca la casă de lipsă să se pötă transporta miliți îndată. Hară Domului însă, că temerile nu s'au realizat, dăr trebuie cu atătu mai vërtos să stăm gata, ca să nu se realizeze.” — Ne mirăm, cum de foile unguresci publice astfel de scriuturi debitate de nisce ömeni descreați, ca și cel care a trimis informațiile de mai sus lui „B. H.” Una din două: astfel de corespondenți sunt se nebuni, se infami.

—x—

Colera. Guvernul austro-ungar, avëndu sciri îngrijitoare despre progresul

Ah ce luptă crâncenă se petrec după acăta scenă în inima fetei nees-perte!... Da, ea devenise, din recunoscintă rău înțelăsă, soția ascultătoare și nespuse de nefericită a colonelului Marinu.

— „Și ce am dobândit prin sacrificiul meu” — șopti ea încet — „suferiam și eu și colonelul — ărași el mă desprețuesc!”

* * *

În vestibulul operei din B. steteau doi tineri și păreau a se delecta privind publicul elegant, ce urca'n mulțime mare treptile pompoze de marmoră. Unul dintre tineri purta uniforma de locotenent de geniu. Ochii lui negri, strălucitori erau plini de dispreț, când adresându-se către tovarășul său, dice în ton batjocuritor: — „Privesc câte flori împodobite! Diamante, aur...”

— „Ei, d-le Ardean” întrebă deodată. „Cine i ofșerul din logea d-tale?”

— „Locotenentul Petrescu, amic bun al meu.”

Atunci privirile din ochii suri se înteliră cu ale ochilor negri... Zina

era aproape de leșin. Fulgerii din ochi, viforoși și întunecați ai lui Marțian îi amorțiră inima. Erau ochii de demult și totuși alții. Atunci reversau rađe luminöse și calde de iubire, — acum se exprima în ei ura, disprețul, și-o judecată nemilösă!

Ce noroc, că d-na Silvanu întreținea pe Ardean cu întrebările ei curioze despre Petrescu, astfel s'gduirile sufletesce ale tinerei femei răsăseră neobservate.

Nu mai auđi nimio din piesă. Simtea numai cum sala se umple de parfum de liliac... și cum cântă pe scenă privighetorele... cântă despe un jurământ de amor... despe o femeie nefericită și despe un bărbat mândru nemilos!... Mânia, durerea și amorul s'au intrunit spre a răpi în noptea acăta somnul a trei ființe omenesce!

* * *

Soția blondină a consilierului de mare vađa, S. Verescu, avea și de primire. O societate alăsă de dame era deja de față.

— „Ei!” — esclamă deodată d-na

Ana Z., o mică brunetă — „ce mai lucruri neinteresante vorbim, când cerul și pământul e plin de admirarea noului fenomen...”

— „D-na Marină?” — zîmbi stăpâna casei. — „Da, ea e o femeie foarte distinsă, fumösă, cultă și totuși admirabilă de modestă!”

— „Trebuie să fiă foarte versată în cochetărie,” — observă o blondină înaltă, binișor trecută, peste patru-deci, dără care și da aerul de a fi încă foarte tinără. — „Bărbații o sərbătoreșc încatu n'ai mai vëduț! Și în fine nici nu-i frumoșă! Păr roșu, ochi suri — öre cu ce uceresce ea inimile?”

— „Cu grațiile tinereței sale în deosebi și ou bunătatea inimei, care lucesce din ochii ei admirabil de frumoși!”

Blondina aruncă vorbitorei — femeie tinără, frumoșă — o privire plină de ură.

— „Ah, ce catastrofă ne amenință!” — reluă cuvântul d-na Z. — „Pierdem pe cel mai genial dansator de cotilion, pe Ardean, cavalerul neobosit!”

— „Cum așa?” — „Ah!” — „Ce diol?” — întrebări și risete sună într'una.

— „Ei, elu nici nu vede, nici n'aude, decând a descoperit noul astru, pe care lu urmăresce fidel; stând lucrurile astfel n'am speranță în el, ca dansator.”

— „Sunt curiosă, öre cătu va dura entuziasmul lui Ardean?”

— „Vedeți?” — dice d-na Z. ridicând — „Eu v'am supus totu. Aurelia refuză mâna prețiosă a baronului S., fiindcă e fermecată de ochii azurii ai lui Ardean; — acum numai în nestătornicia lui mai are speranță!”

Aurelia D., dama astfel acusată, zîmbi, devenind puțin confusă.

— „Mulți bărbați ușuratici” — observă d-na Verescu — „se fac firmi și statornici, după ce au aflat adevăratul amor. Acăta pöte să fiă și ou amicul nostru”. Dăna cu patru-deci zîmbi sarcastic și șopti încet vecinei sale, o domnișoră pururi somnorösă: — „Vorbesce din experiență, dragă lașă femeie! Verescu m'a iubit pe mine,

Cursul la bursa din Viena

din 26 Iulie a. c. 1892

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta de aur, Renta de harti) and Price.

Despagubirea pentru dijma de vin

Table with 2 columns: Item (e.g., ungurescu, Imprumutul) and Price.

Cursulu pleței Brașov

din 26 Iulie st. n. 1892

Table with 2 columns: Item (e.g., Banote romanes, Argintu) and Price.

Table with 2 columns: Item (e.g., Feris. fonc., Imperial) and Price.

CONCURSU.

895,3-1

Pentru ocuparea postului de director al tipografiei și librăriei archidieceșane din Sibiu...

La postul acesta potu concura indiviți greco-orientali Români, cari au pregătiri necesare...

Directorul va avé locuință liberă în casa tipografiei, ér celelalte condiții de angajament...

Sibiu, 3 (15) Iuliu 1892.

Comisiunea administrativă a tipografiei archidieceșane.

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiă este provédută cu marea de apărare a lui A. Moll...

Prin efectul de lecuire durabilă al Prafurilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celorlta mai cerbice...

Falsificațiile se voru urmări pe cale judecătoreșcă.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decât fiecare sticlă este provédută cu marea de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este forte bine cunoscută ca unu remediu popularu cu deosebire prin trăs (frotată) alină durerile de șoldină...

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicylic)

La întrebunțarea gîlnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulți, asigură această apă de gură conservarea sănătoșă...

Trimiterea principală prin

Farmacistulu A. Moll, c. și r. furnisoru alu curții imperiale Viena, Tuchlauben 9.

Comande din provinciă se efectuează gîlnicu prin rambursă postală.

La deposite se se céră anumitu preparatele provédute cu iscălitura și marea de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victoru Roth, Fr. Kellemen și Ed. Kugler...

804-18.

Mensulă trenurilor

ne liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Mai 1892.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.) and train times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii gróse însemnăză órele de noapte.